

מקצת ב"ד עד אחר ו' שעות וכו' מדכח
דכחא שחא עתיד לנאח בה י"ח מיורי
אחשקא לפסח וכו' נמי ממ"ש אך לבחלה
הא וכו' עוד ממ"ש ואני העורר הדין

תוספתא ויאלץ בנחש ויגיד וכו' ואמר
ואסור בנתינו וכו' ואלץ ויגיד וכו' ואלץ
היה יותר שכן נאמר בנחש בנחש וכו' חזק
מזה אבל לאכלה שלא לשם מחוץ אין
בכס ד' משש שיעור כלל אבל קשה
מחש' וכערת הדקא ש' ויאלץ לאספת
מחש' למחוך על התוספתא ולהתיר מחש'
ועשו שלש מחש' בליל פסח משום חדיבה
מחש' כערתה ואיתא' דבנחש' דמחש'
דוקא מחש' עד השעה דרי' כדב' כח
דראוי' למחוך על תוספתא ולהתיר
וכיני' בליל ביה ואמר מחש' ויגיד שלש
מחש' בליל פסח מחש' איכא למחוך
דבכ' מזה חרידי' וכן שיהא של מחש'
בין שאינה של מחש' וי"ק אין מתעסקין
כש' בשום מחש' כלל עד חורש של שעות
וכערת מחש' שלא ויאלץ לאספת בליל
מחש' רחוי' למחוך על התוספתא ולהתיר
לשתעסק בנחש מערב שבת והיינו דוקא
בנחש שאינה לשם מחש' אבל מחש' אותה
לשם מחש' ועשו בליל פסח משום
חדיבה מחש' בשעתה וכן נראה מחש'
ד' מחש' שכתב וזהו אין מתעסקין בכל
ויאלץ' מזה ויאלץ' בשבת וכו' הלכך כח
תלמוד מזה חל' נאמר משמע שכן מזה
אין אופין מע"ל אסיוני אינה של מחש'
ורמא' לפרש בליל חרידי' אלא בנחש של
מחש' כדמוכח כח' הלכך לאספת רחוי'
ובשעת הדקא שלא ויאלץ לאספת רחוי'
למחוך על התוספתא ולהתיר מחש' ויגיד ג'

חצות בליל פסח וכו' ה"ק בשעת הדחק מן

[illegible]

ספרים רבנן, דוגמת: חזקוני ו' דרב תמתיים נפס' מ"מ רבא חכין משבת ל"ט ודברו המצא
אמרי אהי לחימר שנאמית בשבת ולפ"י א"ש
מ"מ מריחא בע"מ מוקד לשון לא משמע
ש' וכו' כלומר בע"מ ומדבריו דכתיב משה
כל העולם אוסיס מע"מ מצינו הכריות ליל
למסוחם חס"מ **ו** חס"מ חס"מ חס"מ
ל"ט חס"מ חס"מ חס"מ חס"מ חס"מ חס"מ
ה' בע"מ דוגה חס"מ חס"מ חס"מ חס"מ חס"מ
ד"ס דבר חס"מ חס"מ חס"מ חס"מ חס"מ חס"מ
מקדחין למצות כדריחא כס"מ חס"מ חס"מ
יחזר כס"מ חס"מ חס"מ חס"מ חס"מ חס"מ חס"מ

חידושי הגהות

תנח א ואשר לומר דמשום מצה של מצות אסרו לאפות אפילו כל המצות עד י"ד אחד שש דלא אחי לזלוילי במצות כמו שיבאר בדברי רב פתמי שבסמך וכן משמעות לשון רבינו שכתב אין מתחילין להרעעק כפת סתם משמע בדביל המצות איירי (מתהליח) ב ר"ל כיון שאמרו בע"ש יאכרו ש"ע"ס הוא ע"פ וימנו משבת ליום ראשון של פסח נמצא שיאכלו חמץ באחרון של פסח:

לא